

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Fremsat den 3. april 1962 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, indsættes efter 1. punktum:

„Der kan desuden efter nærmere af finansministeren fastsatte regler ydes en særlig feriegodtgørelse, hvis størrelse fastsættes på bevillingslov.“

2. § 94 affattes således:

„Stedtillægget udgør:

Sats a	1 356 kr. årlig
— b	924 - —
— c	708 - —
— d	540 - —
— e	240 - —

Stk. 2. Under sats a henhører hovedstaden (København, Frederiksberg og Gentofte kommuner) samt følgende af hovedstadens omegnskommuner: Ballerup-Måløv, Birkerød, Brøndbyvester-Brøndbyøster, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Herstedvester-Herstedøster, Hvidovre, Høje Tåstrup, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød, Tårnby og Værløse.

Stk. 3. Under sats b henhører de store købstæder samt de i henhold til § 96 dermed i klasse stillede by- og landkommuner eller dele af sådanne.

Stk. 4. Under sats c henhører de mellemstore købstæder samt de i henhold til § 96 dermed i klasse stillede by- og landkommuner eller dele af sådanne.

Stk. 5. Under sats d henhører alle de øvrige købstæder samt de i henhold til § 96 dermed i klasse stillede by- og landkommuner eller dele af sådanne.

Stk. 6. Under sats e henhører sådanne by- og landkommuner, som ikke kan henføres under sats d, men som dog ved bedømmelse af de i § 96, stk. 3, nævnte forhold skønnes at burde optages i stedtilægsklasserne.“

3. § 96, stk. 1 og 2, affattes således:

„For finansårene 1962-63 og 1963-64 fastsættes på bevillingslov, hvilke købstæder m. v. der vil være at henføre under stedtilægssatserne b, c, d og e.

Stk. 2. Ved bevilling på finansloven kan der derefter, første gang på finansloven for finansåret 1964-65 og derpå hvert 3. år, foretages forskydninger mellem de hidtil på satserne b, c, d og e klassificerede købstæder m. v. Samtidig kan hidtil ikke opførte by- og landkommuner eller dele af sådanne optages i stedtilægsklasserne b, c, d og e eller hidtil opførte by- og landkommuner eller dele af sådanne — men ikke købstæder — udgå af disse.“

§ 2.

Denne lov gælder fra den 1. april 1962.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved de forhandlinger vedrørende tjenestemændenes lønningsforhold, der nylig har fundet sted efter anmodning af statstjenestemændenes centralorganisationer og Danmarks lærerforening, opnåedes der enighed om at søge bevillingsmyndighedernes tilslutning til bl. a. en revision af stedtillægsordningen og ydelse af en særlig feriegodtgørelse til tjenestemænd, og ved nærværende lovforslag søges der gennemført de dertil sigtende ændringer i lønnings- og pensionslovens §§ 13, 94 og 96.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte forslag.

Til 1.

Ifølge lønnings- og pensionslovens § 13, stk. 1, har enhver tjenestemænd ret til en passende årlig ferie uden tab af lønningsindtægter. Da imidlertid den normale løn under ferie for en tjenestemand med 3 ugers ferie udgør en mindre procentdel af den årlige løn end den i ferieloven af 31. marts 1953 hjemlede feriegodtgørelse på 6½ pct. af den udbetalte løn, samt da tjenestemændene i modsætning til de af ferieloven omfattede personer ikke kan oppebære nogen form for feriegodtgørelse af vederlag for overarbejde, forskudt tid og tjeneste på søn- og helligdage m. v., skønnes det rimeligt, at der udover lønnen ydes tjenestemændene en særlig feriegodtgørelse. Det foreslås derfor, at der i lønnings- og pensionslovens § 13 optages en bestemmelse om, at der efter nærmere af finansministeren fastsatte regler kan ydes en sådan godtgørelse, og at størrelsen af denne fastsættes ved bevillingslov. Det bemærkes herved, at der ved forhandlingerne med organisationerne opnåedes enighed om at søge godtgørelsen fastsat til 1 pct. af den normerede årlige nettoløn, hvorved forstås den for vedkommende tjenestemand pr. 1. april gældende grundløn med alderstillæg, eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg, dyrtidstillæg og overenskomsttillæg samt med fradrag af pensionsbidrag.

Til 2 og 3.

I henhold til lønnings- og pensionslovens § 93, stk. 1, ydes stedtillæg til tjenestemænd, der har tjenestested i en købstad m. v., der er henført til en af de i lovens § 94 nævnte 4 stedtillægssatser, nemlig sats a på 948 kr. årlig, sats b på 600 kr. årlig, sats c på 420 kr. årlig og sats d på 300 kr. årlig. I § 94, stk. 2, er angivet de kommuner, der er henført til sats a, medens klassificeringen af

købstæder m. v. på satserne b, c og d sker under hensyntagen til udgifter til kommunale skatter og husleje samt til ganske særlige forhold for levevilkårene i de forskellige kommuner, jfr. § 96, stk. 3.

Som følge af lønudviklingen har stedtillægget i de senere år udgjort en stadig faldende procentdel af lønnen, og det må dels under hensyn hertil, dels under hensyn til den af lønningskommissionen af 1954 fremsatte udtalelse om, at det ved fastsættelsen af stedtillægget vil være naturligt i stigende grad at tage hensyn til gradueringen af lønningerne på det private arbejdsmarked mellem hovedstaden, provinsbyerne og landdistrikterne, anses for ønskeligt at give stedtillægsordningen en noget større vægt i lønsystemet end hidtil. I overensstemmelse hermed foreslås de ovenfor nævnte stedtillægssatser forhøjet med følgende beløb, hvorom der opnåedes enighed ved de omhandlede forhandlinger: sats a med 408 kr. til 1 356 kr., sats b med 324 kr. til 924 kr., sats c med 288 kr. til 708 kr. og sats d med 240 kr. til 540 kr.

Da en revision af stedtillægsordningen efter de anførte retningslinjer vil medføre en ret stor lønsforskel mellem tjenestemænd på stedtillægssats d og tjenestemænd uden stedtillæg, må det under hensyn til den væsentligt afvigende kommunale beskatning m. v. i mange by- og landkommuner, som ikke er optaget i stedtillægsklasserne, endvidere anses for rimeligt at genindføre en stedtillægssats e og til denne at henføre de sognekommuner, som ved en bedømmelse af skatteforholdene eller andre ganske særlige forhold for levevilkårene findes at burde optages i stedtillægsklasserne. Der søges derfor oprettet en ny stedtillægssats e, der i overensstemmelse med det ved forhandlingerne aftalte foreslås fastsat til 240 kr. eller samme beløb, hvormed sats d er foreslået forhøjet. Da klassificeringen af købstæder m. v. på satserne b, c og d allerede er indeholdt på finanslov for finansåret 1962-63, vil angivelsen af de kommuner, der henføres til den nye sats e, blive optaget som tekstanmærkning på forslag til lov om tillægsbevilling for nævnte finansår.

Ifølge lønnings- og pensionslovens § 94, stk. 2, henhører under stedtillægssats a de tre hovedstadskommuner samt en række af hovedstadens omegnskommuner, der er opregnet i lovbestemmelsen. Af organisationerne er der fremsat ønske om udvidelse af området for sats a med yderligere et antal af hovedstadens omegnskommuner, idet der som begrundelse herfor er henvist til dels den som

F. t. l. om ændr. i l. om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

følge af udviklingen i de senere år skete forhøjelse navnlig af huslejeniveauet i de pågældende kommuner, dels lønniveauet på det private arbejdsmarked i disse. Da det må anses for rimeligt, at Ballerup-Måløv, Birkerød, Dragør, Høje Tåstrup, Store Magleby og Værløse kommuner, der alle nu er henført til sats b, af de anførte grunde i sted-

tillægsmæssig henseende sidestilles med de til sats a allerede henførte kommuner, søges nævnte kommuner overført til denne sats.

Merudgiften ved de foran omhandlede forslag er for tjenestemænd i staten og folkeskolen anslået til ca. 45 mill. kr. årlig.